

'De adelaar' keert terug op het nest

door Natasja Everink

VRIEZENVEEN – De adelaar is neergestreden. Definitief zo lijkt het. Zijn vlucht is eindelijk geëindigd. Vol emotie, met een tranen en een lach. Zaterdagmiddag moest hij zijn laatste prooi verschalken. Die missie mislukte. En dus keert de 'vogel' voorlopig terug naar het vertrouwde nest in Aadorp. 'Mister Deto' is dit weekeinde afgetreden.

Hij kwam om drie uur het veld opgelopen in trainingspak met in zijn hand een verzorgingskoffertje. Eén helft lang zat hij vervolgens weggedoken in een hoekje van de dug-out. Het borrelde van binnen, maar toch ogeenschijnlijk rustig volgde hij z'n laatste competitiewedstrijd. „Ik ben bloednatiek, ik baalde verschrikkelijk en dan zit je absoluut niet rustig, hoor”, klonk het uit de mond van de Twentse voetballer.

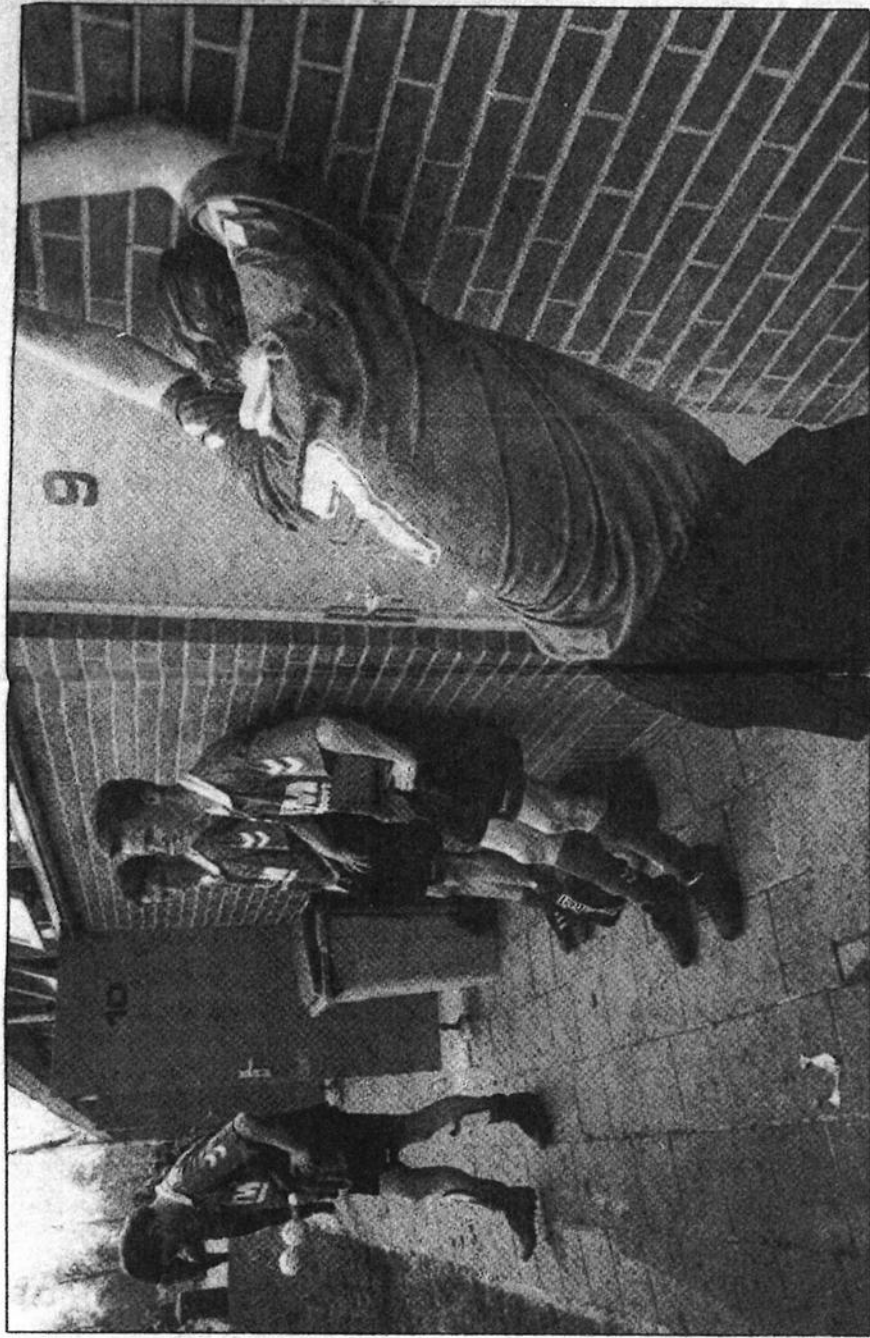
Jan Wetering, inmiddels 41 jaar, speelde zaterdagmiddag tegen AZSV zijn laatste wedstrijd in Deto-shirt (3-3). Een carrière van 29 jaar zit er nu op. De man uit Aadorp gaat zijn ervaring overbrengen op anderen. Als trainer zal hij vanaf het volgende seizoen langs de lijn staan bij 'zijn' ASV'57. De club waar Wetering als twaalfjarige begon. „Ja, het zal wennen worden, hè. Een keer houdt het op en je moet tenslotte eens stoppen. Heel veel dingen willen bovendien niet meer en dat merk je nu wel”.

Het enige 'smetje' op zijn rijke carrière is het ontbreken van een

betaalde voetbalclub op zijn lijst. Ooit toonde Heracles interesse: „Ik wilde graag hogerop, maar niet op zondag”. Maar aangezien de Almeloërs nauwelijks op zaterdag wedstrijden afwerkten, ketste het allemaal af. Markkant was echter het feit dat diezelfde eerste divisionist een jaar later besloot meer op de zaterdag te gaan voetballen. Wetering werd echter niet meer gevraagd, een tweede Folkert Velten werd te veel. „Jammer, ik had het wel graag gewild. Ik had wel eens willen zien hoe ver ik had kunnen komen”.

„Doe het voor jezelf en doe het voor Jan”, riep de vertrekkende Deto-trainer Bert Ebbens zijn manschappen vlak voor de wedstrijd nog toe. Wetering besloot zijn loopbaan dit weekeinde echter met een dieptepunt voor Deto. Voor de tweede achtereenvolgende maal degradeerde de Vriezenveense club. Het 3-3 gelijkspel na negentig minuten bleek niet genoeg. En daar kon het team niets meer aan doen. „Ongeloflijk”, reageerde Ebbens na afloop. „Als je weet dat AZSV in de na-

competitie zit en dat het voor hen

■ **Verslagenheid aan de kant van Deto. Weer werd degradatie hun deel.**

FOTO CARLO TER ELLEN

alleen maar belangrijk is dat ze geen blessures oplopen en geen gele kaarten ontvangen dan moet je gewoon buffelen. Dan moet je toch een instelling hebben van 'over mijn lijk'. Maar in die eerste helft viel er geen enkele gele kaart voor ons. Waar ben je dan mee bezig. Onbegrijpelijk”.

Zijn verse ingebracht spits in de tweede helft zag het toch wat anders: „Als we het hele seizoen zo'n veerkracht en karakter hadden getoond, hadden we gewoon bovenaan gestaan”. Dat was echter niet het geval. Deto kwam van een bijna onmogelijke 1-3 achterstand op een bewonderenswaardige manier terug. Wetering zelf

spreidde zijn vleugels en vloog de gelijkmaker erin. De deur tot de overwinning leek open te gaan: „En dan vallen we plotseling weg. Het middenveld viel te veel terug, de afvallende ballen zijn voor AZSV en dan lukt het niet meer”, besefte Wetering.

Het laatste kunstje van Jan Wetering lukte net niet. De moete gedachten aan de succesvolle spits blijven, ongetwijfeld. De emoties na afloop waren begrijpelijk. Hij wilde nog eenmaal als een trotse adelaar schitteren. Voor het publiek voor zichzelf. Nu is het voorbij en wacht een nieuwe uitdaging. Jan Wetering is na 17 mei zijn echte afscheidswedstrijd, alleen nog maar 'de trainer' van ASV.

Deto-AZSV 3-3 (1-3). 1. 1-0 Hans Letteboer, 24. 1-1 Marcel Schoppers, 29. 1-2 Erwin Wevers, 36. 1-3 Marcel Schoppers, 64. 2-3 Hans Letteboer, 66. 3-3 Jan Wetering.

22-4-1995